

D ů v o d y:

Nelze pochybovati o tom, že žalovaná již telegramem a dopisem z 29. října 1934 projevila, že nemíní vady dodané slámy trpěti, že učinila opatření, aby mohl býti vzorek dodané slámy prohlédnut znalcem, by se mohla domáhati některého z nároků uvedených v § 932 obč. zák., což pak učinila dopisem z 1. listopadu 1934. Z řečeného dopisu vyplývá, že žalovaná pozastavila zaslané zboží, že je však přes to, že oznámila jeho vady, nedala žalobci k dispozici, nýbrž že je, třeba vadné, přijala jako plnění, k čemuž byla oprávněna, nechtěla-li užití svého práva, aby vadné zboží odmítla, žádala řádné splnění smlouvy kromě náhrady škody a po případě prohlásila, že od smlouvy odstupuje (srv. rozh. č. 3307 Sb. n. s.). Neuplatnivši nárok redhibiční na zrušení kupní smlouvy, nýbrž nárok na přiměřenou slevu kupní ceny, nebyla žalovaná povinna uschovati dodanou slámu pro možnou dispozici žalobce, poněvadž ten nebyl oprávněn požadovati ji zpět, a není proto rozhodující, že si žalobce vyhradil telegramem z 30. října 1934, že bude se slámou sám disponovati a že dopisem z 1. listopadu 1934 požádal žalovanou, aby z dodaného zboží ničeho nepoužila a aby je odevzdala na jeho útraty speditérovi. Žalovaná byla přes to oprávněna ponechati si zboží a žádati o přiměřenou slevu. Tototo práva nepozbyla ani tím, že po oznámení vad dodané zboží zpracovala. Z toho nelze nikterak usuzovati, že tím vadné zboží schválila, když přece v dopise z 1. listopadu 1934 výslovně prohlásila, že si slámu sice ponechává, že však trvá na slevě z kupní ceny pro vadnost slámy. Vytýká-li stěžovatel, že vady, které žalovaná vytkla dodané rýžové slámě a které oznámila žalobci, nebyly vady skryté, nýbrž že šlo o vady, které byly při ohledání zboží (čl. 347 obch. zák.) ihned zjevné, má tím zřejmě na mysli ustanovení § 928 obč. zák., podle něhož nemá správa místa, jsou-li vady věci nápadné, vyjímajíc případ lstivého zamlčení vady nebo výslovné přípovědi, že věc je všelikých vad prosta. Avšak dotčené ustanovení se vztahuje jen na vady, které byly kupiteli známy nebo poznatelný při uzavření smlouvy, nikoli však na vady, které se objeví až při pozdějším splnění. Nelze tudíž v tomto případě užití ustanovení § 928 obč. zák., ježto nebylo zjištěno, ba ani tvrzeno, že žalovaná prohlédla koupenou slámu již před jejím dodáním. K stěžovatelově námitce, že si přece žalovaná nemůže sama vypočítati menší cenu dodaného zboží a určit si takto samovolně cenu, se podotýká, že otázka, zda bylo dodané zboží skutečně méněcenné a zda tedy byla žalovaná oprávněna učiniti srážku z kupní ceny, a v jaké výši, bude právě podle napadeného usnesení nyní předmětem jednání a rozhodování soudu první stolice.

Čís. 16003.

Majitelé domu v obcích země České jsou povinni udržovati chodník, který nebyl obcí převzat (§ 92, odst. 1, stav. ř. č. 5/1889 z. z. pro Čechy), v dobrém a schůdném stavu.

(Rozh. ze dne 3. dubna 1937, R I 197/37.)

Žalobkyně se na žalovaných spoluvlastnících domu v obci T. (v Čechách) domáhá náhrady škody za úraz, který utrpěla navečer dne 13. února 1936 pádem na kluzkém a neposypaném chodníku před domem žalovaných, ačkoli tehdy bylo třeba chodník čistiti anebo posypati, neboť byl pokryt umrzlým sněhem. Proti žalobě namítli žalovaní mimo jiné též nedostatek pasivní legitimace, ježto chodník jest částí veřejné komunikace, jejíž udržování jest povinností obce, jež není oprávněna přesunouti podle platných předpisů čištění a posypávání veřejného chodníku na majitele domů. **S o u d p r v n í s t o l i c e** žalobě vyhověl. **O d v o l a c í s o u d** zrušil napadený rozsudek s výhradou právní moci.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacím rekursům stran a uvedl v otázce, o níž tu jde, v

d ů v o d e c h :

Pokud jde o ručení žalovaných za vadný stav chodníku v době úrazu, netřeba v souzeném případě řešiti otázku, zda obec může platně nařídit, aby majitelé domů čistili a posypávali chodníky v době náledí, poněvadž jednak není zjištěno, že chodník byl obcí převzat, jednak udržovací povinnost vlastníka domu, uložená mu předpisem § 92, odst. 1, stavebního řádu pro Čechy (zák. ze dne 8. ledna 1889, č. 5 z. z. pro Čechy), přechází na obec teprve výslovným odevzdáním a převzetím chodníku, při čemž nerozhoduje, zda chodníku skutečně užívá jako veřejné komunikace, ani zda se obec stala jeho vlastníci jako veřejného statku (srv. rozh. č. 13117 Sb. n. s.). Povinnost udržovati nepřevzatý chodník v dobrém a tudíž ve schůdném stavu jest vlastníku domu uložena platným zákonem a není nejmenší pochybnosti ani s hlediska rozhodnutí nejvyššího správního soudu č. 12358 Sb. adm., že na základě řečeného zákona, totiž stavebního řádu, jest obec ve výkonu místní policie oprávněna v příčině chodníků nepřevzatých uložití vlastníkům domů povinnost k čištění a posypávání takových chodníků.

Čís. 16004.

Zadržovací právo podle § 471 obč. zák. lze uplatňovati i k věcem, jež se dostaly do detence věřitelovy bez vůle a vědomí jejich vlastníka, byl-li věřitel bezelstným v době, kdy učinil náklad na ně. Napotomní obmyslnost neškodí.

(Rozh. ze dne 3. dubna 1937, Rv I 2220/35.)

Srv. rozh. č. 14331, 12121, 11232 Sb. n. s.

Žalující firma se domáhá na žalovaných majitelích autodílny vydání traktoru a k odůvodnění žalobního nároku přednesla: Nájemce dvora Viktor P. odevzdal jí podle smlouvy sjednané dne 24. března 1930 k zajištění její směnečné pohledávky v částce 21.950 Kč mezi jinými zejména traktor, o nějž jde. Žalobkyně po převzetí traktoru ponechala jej